

Important pas per a la permanència del juvenil del Benicarló Base Futbol

text i foto VICENT FERRER

Una setmana més els equips del Benicarló Base Futbol van sumar diversos resultats en els partits disputats el passat cap de setmana, on cal destacar l'empat, que ben bé va poder ser victòria per oportunitats, en el camp de l'Atlètic Borriana-Salesianos, el que els permet estar fora de la zona de descans. Diumenge que ve partit de rivalitat amb la visita al Municipal Angel Alonso, del Vinaròs CF. També va sumar un punt l'equipe amateur, davant el Racing Club La Salzedella, un dels equips de la zona alta, el que demostra que l'equip que entrena López López, malgrat les baixes, segueix anant a més. El Benjamí D va perdre davant el Torreblanca per 6-2; el Benjamí C va perdre contra l'Alcalá B per 5-2; l'Aleví C va empatar a quatre gols amb l'Alcalá B; l'Aleví D va ser golejat pel Torreblanca, 6-1; el Cadet A va guanyar a Borriana per 3-1; l'Infantil A va perdre a Borriana per 3-2; l'Aleví A va guanyar a Borriana per 3-1; el Benjamí A va empatar a quatre gols a Borriana; l'Infantil B va golejar al Torreblanca en el seu camp, 6-0; el Cadet B va perdre a Torreblanca per 3-1; el Benjamí B va empatar a tres gols en Orpesa; l'Aleví B va guanyar per 3-0 en Orpesa; el Pre-Benjamí B va guanyar per 6-0 a l'Alcossebre; el Pre-Benjamí C va ser golejat pel Torreblanca B, 9-1; el Pre-Benjamí A va aconseguir la golejada de la jornada al guanyar per 11-1 al Futur 09 Vinaròs; el Pre-Benjamí D va perdre a casa davant l'Atzeneta de Castelló per 7-0.

L'Assemblea Extraordinària del Benicarló FS per el dilluns dia 13

text i foto VICENT FERRER

L'assemblea de socis del Benicarló Futbol Sala que havia de celebrar-se el dijous 9 a les 19,30 hores, es trasllada al dilluns següent, dia 13, pel fet que al president del club, José Antonio Gellida, li han canviat, del dimecres al dijous (dia que tenia prevista l'assemblea en principi), la reunió a Madrid, per tancar definitivament l'acord de col·laboració amb els nous espònsors. Tot això, igual que l'estat de comptes, temes esportius, etc. serà tractat en l'assemblea.

Serà al mateix lloc i a la mateixa hora, MUCBE (antic convent de Sant Francesc) a les 19,30 h. Es recorda que es demanarà la identificació de soci a l'entrada.

la veu de Benicarló

RADIOGRAFIANT L'ESGLÉSIA DE SANT BERTOMEU

CRISI FALLERA I POC SUPORT INSTITUCIONAL

RADIOGRAFIANT L'ESGLÉSIA DE SANT BERTOMEU

text REDACCIÓ

Acabà de construir-se el 1743 i malgrat que s'han realitzat diferents obres de manteniment i restauració en el seu interior, una església de semblants dimensions havia de fer aigua per algun racó. I aquest és precisament el problema principal de la Parròquia de Sant Bartomeu de Benicarló: l'aigua que es cola per les goteres que entren a través de la deteriorada coberta, que ja comença a acusar el pas dels segles.

Malgrat que "s'han anat fent xicotetes obres de manteniment", com recordava el rector de la parròquia, Mossen Carlos García, la passada setmana un exèrcit d'experts va visitar els interiors del temple per a intentar "valorar l'estat de la coberta, sobretot, però de l'edifici en general". La Fundació de La Llum dels Imatges ha sol·licitat al bisbat un informe detallat de l'estat de conservació en el que es troba el temple atenent que en les primeres reunions que s'ha mantingut amb ells se'ls va advertir del deteriorament d'aquesta part del monumental edifici.

VISITA I EL DIAGNOSTIC

L'arquitecte municipal, els aparelladors, tècnics de la casa i experts en la matèria, amb el regidor d'Urbanisme al capdavant, van recórrer les cornises del temple i van passejar-se per l'interior per a conèixer de primera mà l'estat de conservació de l'edifici. Un diagnòstic que no va deixar de costat tampoc la cripta subterrània que l'edifici conserva ni la

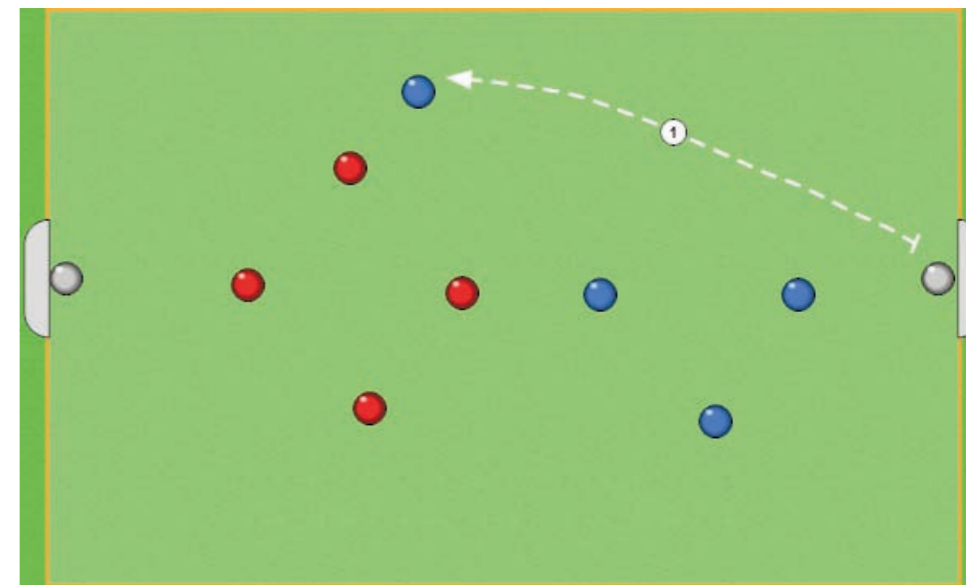
NO PASSA RES

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Ara podria escriure sobre allò que va passar durant el partit de diumenge passat al nostre Camp Municipal. Fins i tot podria fer una anàlisi tècnica que podria explicar –que no justificar– el resultat final del matx. Perquè és ben cert que damunt del terreny de joc van passar massa coses que no vaig acabar de comprendre per mol que m'ho preguntés. Però això seria una cosa que no se'n sortiria de la normalitat perquè tothom coneix la meua ignorància pel que fa a tot allò que té a veure amb la part tàctica i tècnica d'aquest món del futbol. Aquesta vegada, que si que podria oferir una explicació ben argumentada, ben documentada i ben exposada, amb contundents raons que deixarien a tots els lectors d'aquesta pàgina absolutament bocabadats, he pres la decisió d'obviar-ho tot. Una llàstima, ja ho sé, però les coses vénen com vénen i algunes vegades no hem de fer allò que ens diu el cervell, sinó que és millor deixar que siga el cor qui diga la seua. Tampoc no sé si aquest és el cas, però com que ningú em diu quines coses he d'escriure, vaig a fer allò que em vinga de gust, com sempre des de que omplo aquesta pàgina, sense fer cas a ningú.

No és moment per a lamentar-nos ni per a enfonsar-nos. Això és el que estan esperant els nostres enemics amb fruïció. Ells, que no tenen un altre objectiu a la seua vida que veure'ns enfonsats, derrotats. Volen vore com llancem la tovallola i ens en anen cap a casa, deixant lliure el pas a les seues miserables aspiracions. Potser pensen que ells són el futur, la sàvia nova. Però tots sabem que un invent que es fonamenta en el ressentiment i en fer mal als altres no té futur. Ara és el moment de fer pinya. I quan dic pinya no em refereixo a eixes que ens mengem el dia de Nadal i que costen tant de pelar, no. Quan dic pinya em refereixo a les que donen pinyons, a eixes que estan tan ben tancades i atapeïdes, que no s'entén el conjunt sense la unitat de totes les seues parts, on no hi ha fissures. Hem de fer un bloc ben compacte entre jugadors i tècnics. Aquesta és l'única solució que tenim. Tan senzill com això. Si tenim això, tota la resta ens vindrà donat. Tenim persones que són capaces d'això i molt més. Tenim jugadors que han demostrat sobradament que aquesta categoria se'ls queda menuda, que poden portar a l'equip allà on es

proposen. Hem d'aconseguir que aquells que ara se n'estan fotent de nosaltres, ben aviat estiguen plorant de ràbia, presoners de la seua mala llet. La temporada esta sent molt dura, tothom ens té al seu punt de mira i som l'enemic a batre. Allà on anem ens diuen de tot. Si, és la penitència que hem d'acomplir per tal de sortir d'aquest purgatori de la primera regional, però les coses són així. Em consta que Martorell ho està passant molt malament i que fins i tot ha tingut decidides intencions de deixar el càrrec. Però ha de tindre clar el bo de Juanjo que tots els que estimem el nostre club estem amb ell, i que si hi ha algú en aquest moment que pot pilotar aquesta nau amb totes les garanties és ell.

Ara hauria de parlar del que vaig voler vore diumenge passat al camp. El futbol és injust moltes vegades, i aquesta en va ser una d'elles. Si no haguéssim fallat les tres oportunitats de gol –i quan dic oportunitats vull dir davanter i porter, o siga, claríssimes– que vam tindre abans que els ens marcaren el zero a un d'una punterada i amb una sort que no es van merèixer en tot el partit, potser el resultat hagués estat el contrari. Però el futbol és així i, si a més a més li afegim un àrbitre que exhibia com a bandera la seua absoluta incompetència per a dirigir partits de futbol, ací tenim el resultat. Si hi ha una frase que podria resumir el partit és que nosaltres vam crear les oportunitats i ells van marcar els gols. Cent per cent d'efectivitat. Què hem de fer?

Però traiem conclusions positives i mirem el futur amb optimisme. La col·laboració esportiva entre CDB y BBF és total, i això, a la llarga, només ens pot portar coses positives. Hem de tocar de peus a terra, ser realistes i adaptar-nos a l'època que vivim, de greu crisi i manca de recursos. La setmana que ve, més i millor.

PREPARANT L'AUTONÒMIC

text i foto CNB

Els nedadors i nedadores del Club Natació Benicarló van calfar motors a la vista del pròxim Campionat Autonòmic d'Hivern.

Els equips de l'Aquatic Castelló, CN Onda, Vilarreal, CST-CST Costa Azahar, CN Vinaròs i CN Benicarló van disputar estes passat cap de setmana 4-5 de Febrer, en les instal·lacions de la Piscina Municipal de Benicarló, el sisé Control Provincial en dos interessants jornades on l'equip Benicarló va culminar la seua actuació amb diverses victòries.

Especial esment en la categoria masculina per a Miguel Piñana que va aconseguir noves mínimes autonòmiques, el 1r lloc en els 50 m esquena amb un crono de 28.57, 2n lloc en els 100 m esquena amb 1:01.16, 3r en els 200 m estils amb 2:19.89 i 5é lloc en els 200 m esquena. Adrián Adell 1r en els 200 m papallona amb un crono de 2:27.76, 2n en els 50 m papallona. David Valdearcos 3r en els 200 m papallona amb 2:37.46 i José Julián Jaén 4t en els 100 m braça.

En la categoria femenina Cristina García 2a en els 200 m braça amb 3:07.84; Vanessa Bel 3a en els 100 m braça amb 1:27.69 i 4a 200 m papallona. Gisele Mateu 3a 200 m papallona 2:49.69 i 5a en 100 m papallona; Ana García 3a en 100 m estils amb 1:21.69. Nerea Sorando 3a en els 100 m esquena amb 1:11.81; Claudia Barrachina 4a en els 100 m estils i 5a en 200 m estils; Anna Añó 5a en els 100 m i 400 m estils.

L'equip va estar compost per: Javier Marzá, José Julián Jaén, David Valdearcos, Adrián Adell, Miguel Piñana, Carla Fresquet, Noemí Anta, Nicole Mateu, Nerea Sorando, Claudia Barrachina, Cristina García, Gisele Mateu, Vanessa Bel, Anna Añó y Ana García esperant ja la seua participació en l'Autonòmic Infantil d'Hivern el pròxim 18 i 19 de Febrer a Natzaret (València).

Una vegada més agrair la col·laboració del personal de la Piscina Municipal, Protecció Civil i Ajuntament de Benicarló per a la celebració d'aquest esdeveniment esportiu.

I la pròxima setmana a Sagunt (València) on els nostres nedadors i nedadores competiran al II Campionat Autonòmic Aleví d'Hivern.

Els nedadors i nedadores del Club Natació Benicarló van calfar motors a la vista del pròxim Campionat Autonòmic d'Hivern.

L'edifici té "les patologies típiques d'una construcció que té molts anys"

ve de la pàgina anterior

Capella de Comunió, també barroca, adossada a un dels laterals. Després del recorregut detallat l'edil d'Urbanisme feia una primera valoració de les patologies de l'edifici i va afirmar que "necessita una reparació important, atès que el sistema constructiu de l'edifici fa que l'aigua es desplace cap els laterals i els arcs es veuen afectats per les humitats i goteres". De fet, l'arc de descàrrega central i un dels de la nau central són els que més pateixen per les tensions constructives de l'edifici, a més de per les fallades en el disseny de les cimbres per a la seua edificació. Per tant, les humitats i goteres del sostre és el tema que més preocupa als tècnics municipals que així ho faran saber a la fundació en el seu informe. "No és lògic que munten una exposició d'aquestes característiques i tinguem goteres en el sostre", va afirmar López.

LES VIGUES DE FUSTA ESTÀN SANES

L'entramat interior de bigues de fusta, no obstant això, es conserva quasi en perfecte estat malgrat que fa uns anys tot l'edifici es va haver de sotmetre a un tractament contra les termites, que estaven acabant amb la fusta estructural. "Es veuen els danys, però el centre de la biga, que és el que interessa està en perfecte estat", va assegurar l'edil d'Urbanisme. D'altra banda, l'edifici té "les patologies típiques d'una construcció que té molts anys, amb un manteniment costós perquè és molt gran. Però encara així està en molt bones condicions per a les poques que ha tingut". L'última gran intervenció a l'edifici va ser pels anys noranta, quan es va canviar el pis de pedra per l'actual de marbre i es va repintar l'interior. i fa poques setmanes, l'eliminació d'una gotera al damunt de l'altar major. Queda també per revisar, per exemple, toda la instal·lació elèctrica, també sense manteniment des de fa anys. De fet, es comenta que hi ha un informe que

adeverteix del risc d'incendi per l'estat en que es troba el cablejat exterior.

ELS TRÀMITS SEGUENTS

Ara el treball és de despatx, plasman en l'informe que els tècnics redactaran l'estat del temple, el més gran de Benicarló. i posteriorment seran els responsables de La Llum de les Imatges qui hauran de decidir, en una visita al municipi, les actuacions que emprendran perquè la parròquia lluisca en tota la seua esplendor quan en el mes de maig del 2013 obri les seues portes. Això obligaria en principi a tancar Sant Bartomeu al culte en el mes d'octubre d'aquest mateix any, traslladant els oficis religiosos a l'església de Santa Maria durant els dos anys que l'església principal de Benicarló estiga tancada als feligresos. De moment, l'agenda dels

rectors ja s'està veient alterada per aquesta circumstància. I els desitjos de molts nuvis de casar-se davant el patró de Benicarló. Però una exposició com La Llum de les Imatges ben val aquest i molts altres sacrificis.

EL CAMPANAR: L'OBLIDAT

Sembla que el que no tindrà la mateixa sort que la resta de l'edifici és el campanar, de propietat municipal i del que ningú ha parlat encara, tot i el seu greu estat de salut. Els continus despreniments, interiors i exteriors, l'estat de les cornises superiors i els danys patològics que pateix no són mereixedors de l'atenció del consistori, malgrat que han estat nombrosos els experts que han recomanat al consistori que demanara a instàncies superiors la seua restauració. I poc a poc va caient.

FRED, FRED I MES FRED

text i foto NAT LIA SANZ

La carxofa de Benicarló se salva de les primeres gelades. Ho ha fet gràcies a les intenses ratxes de vent que han acompanyat a les baixes temperatures, que han ajudat que el mercuri es mantinguera en nivells per sobre dels zero graus. Així, excepte xicotets punts més refugiats de l'intens vent, els agricultors benicarlandos han aconseguit que les carxofes amb denominació d'origen seguisquen estant presents en el mercat. Malgrat això, es tem per les previsions anunciades per a finals d'aquesta setmana: parerà el vent i les temperatures baixaran, podent provocar la temuda gelada negra, que danya tant als fruits com a les mates productores.

L'ona de fred siberià va entrar a Benicarló dijous passat acompanyat de fort vent. En menys de dues hores, les temperatures van caure més de cinc graus, passant de 9,4° a 4,2°. La sensació tèrmica durant aquesta primera ona de fred de l'hivern ha arribat a ésser de set graus sota zero, a causa

de la combinació amb les fortes ratxes de vent que han acompanyat al temporal. Les temperatures durant la nit del divendres al dissabte van tornar a baixar en picat, deixant les fonts de la ciutat gelades i als benicarlandos més pendents de l'estat de la seua calefacció que d'altres menesters. La primera estampa invernal ha entrat amb força en la ciutat.

DE FADES I LLOPS

text JOSEP MANUEL SAN ABD N

3 – I – 2012

Un xiquet anomenat Cyril, internat en un centre de acollida de menors, intenta inútilment que el seu pare li conteste al telèfon, així comença *Le gamin au vélo (El nen de la bicicleta)*, la darrera pel·lícula dels germans Luc i Jean – Pierre Dardenne, després d'una fugida frenètica en busca del pare, trobarà una mena de fada en Samantha, una perruquera que primer li recuperarà la seua estimada bicicleta, que a partir d'aquell moment serà una prolongació més del seu cos i que després l'acollirà a casa seua.

Cyril intenta fugir d'una situació de falta de llibertat aferrant-se a la idea de retrobar el seu pare, però aquest el refusa, vol trencar totalment amb el seu passat i començar una nova vida. Corre pel bosc i troba diversos llops que a punt estan de devorar-lo, però finalment la seua fada el salvarà. Una fada que posa la seua estima i la seua fe en ell, malgrat la incomprensió que troba al seu voltant. Els germans Dardenne posen la seua càmera davant d'aquesta història i ens la conten de manera senzilla, ens retraten simplement un tros de vida on hi ha amor, maldat, desig de venjança i perdó.

El xiquet que interpreta el paper de Cyril realitza una molt bona interpretació i té reservat un lloc en la història dels personatges joves inoblidables com l'Antoine Doinel de *Les quatre cents coups* de Truffaut. El final obert dona un to esperançador a una pel·lícula que ens mostra la dura vida d'un nen.

4 – I – 2012

L'any 1941 Preston Sturges va rodar *Sullivan's Travels (Els viatges de Sullivan)*, en què ens conta la història d'un director d'èxit John L. Sullivan que cansat de filmar comèdies intrascendents, vol fer-ne una de contingut social, de manera que es converteix temporalment en un rodamón per a viure en primera persona la misèria, tanmateix tot sona com a molt fals, però un accident desafortunat el porta a estar en contacte de veritat amb el patiment i això el condueix a canviar d'actitud.

Els viatges de Sullivan és un homenatge a la comèdia amb referències explícites als grans mestres com Capra i Lubistch, un gènere que es va considerar imprescindible en un temps tant dramàtic com era el món en l'època en què va ser rodada la pel·lícula. La conclusió de P. Sturges és acceptable, poder provocar el riure a aquells que només coneixen la desgràcia i la misèria, és una elogiada finalitat. Però el cinema no ha de defugir la realitat i també pot complir un paper catàrtic reproduint la realitat més crua. Però sobretot ha de ser una font d'emocions.

Els Dies Gloriosos

5 – I – 2012

He acabat de llegir *Anatomia de un instante* de Javier Cercas. El autor es fixa per a escriure'l en les imatges que van quedar enregistrades de l'assalt al Congrés dels Diputats el 23 de febrer de 1981, i una cosa li crida l'atenció, les tres persones que no es van tirar a terra quan els guàrdies civils van començar a disparar: Adolfo Suárez, Gutiérrez Mellado i Santiago Carrillo.

Javier Cercas escriu un llibre publicat en una col·lecció de novel·la, però que és difícil d'enquadrar en un gènere concret, perquè és una mescla de diversos gèneres, com ja havia fet en els llibres anteriors més coneguts. L'autor s'ha llegit pràcticament tot el que s'ha publicat sobre el 23 – F, s'ha entrevistat amb molts dels protagonistes, i la conclusió a que arriba no difereix massa de la versió oficial dels fets.

Però el que per a mi fa d'aquests un llibre singular i que paga la pena llegir-lo, és el retrat dels tres personatges mencionats, Gutiérrez Mellado i Santiago Carrillo, apartats de la resta de diputats, fumant colze a colze, representants durant molts anys dels dos bàndols enfrontats en la Guerra Civil, defensant una cosa en la que en la major part de la seua vida no havien cregut mai.

Però sobretot el d'Adolfo Suárez, l'autèntic protagonista del llibre, l'autor ens parla dels seus orígens familiars, del seu ascens dintre de les files del règim pel seu encant personal, la seua falta d'ideologia, la seua ambició i la seua gosadia que units a la seua antiga amistat amb el rei, portarien a aquest a encarregar-li la transformació del règim dictatorial en un règim democràtic. Posteriorment arribarà la seua caiguda, perdrà la confiança del rei i del seu propi partit, i es guanyarà l'odi dels militars, aquells *chisgarabís* de províncies, com el qualifica sovint Cercas, es quedarà sol, i vindran les seues tragèdies familiars i la seua pròpia desgràcia personal. L'autor acaba amb una emotiva reflexió final, sobre aquest personatge que és del més destacat del llibre.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Quina portada més acolorida; i fons amb unes carxofes verdes i tendres i unes precioses instantànies de la que ha esdevingut la nostra festa més coneguda internacionalment. Bonic de veritat. Ara bé, el comentari que hi posen ("La carxofa, reina i senyora de Benicarló") em sembla si més no una mica irreverent. Segur que no ho han fet amb cap mala intenció, però bé sap vosté que al nostre poble l'únic "rey y señor" que hi ha és lo Santo Cristo de la Mar. Amb aquestes coses no s'hi juga perquè segur que si La Veu cau en mans d'algun dels nombrosos ultraortodoxos que es passegen per ací diran com a poc que se'n foten del símbol benicarlando per antonomàsia. Així que compte, que baixen catxetes.

Magnífic per ben documentat i amé el tema de la setmana. Com tots els darrers anys, s'explica que la carxofa té poders afrodisíacs. Tema delicat. En més d'una ocasió m'he atipat de carxofes i la líbido que es diu s'ha mantingut ens les constants habituals. Si fóra veritat però, ja tenim la solució per al carxofa d'or (es diu així?) de l'any vinent. Ho suggereixo sense fer pagar res. Se li envia un basquet de carxofes al senyor Nacho Vidal, l'home se les menja i en qualsevol dels transcendents diàlegs de qualsevol també de les seues passions són produïdes pel nostre producte estrella. I au, al proper sopar se'n vénen ell i totes les del Bagdad i els retem el corresponent homenatge. Sí, perquè ja n'hi ha prou de dir que la carxofa torrada està molt bona, hem d'explotar i exportar aquesta vessant lúbrica del nostre camp. Ai que em penso que dic massa deslligós...

Tornem es veu encara amb les queixes del sector de l'ensenyament. Protesten les famílies de les criatures

La pilona violadora de la plaça Sant Bartomeu ha causat danys reparables a un cotxe de la Guàrdia Civil. Em vénen al cap un munt de preguntes.

de les guarderies, protesten els mestres de les escoles públiques, protesta el professorat dels dos IES públics-públics i pel que he sentit dir, també s'exclamen les mongetes i els hermanos. Ui, si deu estar la cosa malament perquè aquests darrers gosen protestar contra la seua (i nostra també) Conselleria. No, no tinc ganes de més històries, però se'n podria fer un llibre missal.

La pilona violadora de la plaça Sant Bartomeu ha causat danys reparables a un cotxe de la Guàrdia Civil. Em vénen al cap un munt de preguntes. Hi ha algun cafre que quan veu que s'apropa a l'infernàl estri un cotxe que no li és simpàtic prem un botó i au, penetració? Hi ha algun culpable que passen coses d'aquestes que fan riure tant? Els danys provocats en el vehicle de la Benemèrita, els pagarà algú o serà com sempre tira que la casa pot?

Em fa molta gràcia tot el que contenen els tafaners. Dic mentida. Algunes coses em fan gràcia i altres em fan enrogir. És tercermundista que la gent deixi el menjar sobre els contenidors, però més ho és encara que les nostres autoritats no ho impedisquen. Ah, i el cuiner dient que tenim una carxofa amb "dominació d'origen"... quina figura, sí senyor, sí senyor, que veja el món sencer que encara que ens agrada parlar castellà

no en tenim ni puta idea. Magnífica la carxofa dominàtrix, un encert.

Últimament m'he aficionat als apunts del senyor Marc Antoni Adell. Incisiu, punyent i reblant-la sempre. En el primer ens comenta com als líders estatals del PP els ha canviat el rostre amb l'arribada al poder; com no els ha de canviar si faran més mal que una truja a un favar? El ministre de Justícia, el d'Ensenyament, el de Defensa que es veu que és propietari d'una empresa d'armament, els de les retallades en general... si en són de feliços. El segon apunt m'ha fet plorar; la situació del català al nostre poble fa plorar, estem a dos dies del lingüicidi i ells ho saben i són feliços i ens toquen el nas i més coses amb romanços de català i valencià quan ja han aconseguit el que volien, tot castellà.

Vinga, senyora Garcia, vaig a vore si em compro unes quantes carxofes d'aquestes que no s'han gelat, me les torro i així comprovo a consciència si el cos se'm queda amb ganes de festa. Adéu, ja li ho contaré. O no, segurament.

PS. Atesa la personalitat del maquetador de la seua empresa, li demano que li diga que faça el favor de no posar cap imatge que tinga a vore amb el segon paràgraf d'aquesta epístola. Gràcies. No, si serà pitjor, serà pitjor...

CRISI FALLERA I POC SUPORT INSTITUCIONAL

text NAT LIA SANZ

Auguren que la festa, de cara a la galeria, no es sentirà durant la Setmana Fallera, però els efectes de la crisi econòmica es noten a l'hora de cercar càrrecs representatius. De fet, a Benicarló hi ha comissions que no tenen ni Fallera Major, ni Fallera Major Infantil, les màximes representants d'una agrupació d'aquestes característiques. I per a complicar encara més el panorama, l'ajuntament de la ciutat ha rebaixat en un 20% la subvenció que concedia a les comissions falleres. Pedro Manchón, president de Junta Local Fallera, va reconèixer que "és una festa privada" però va sostenir que "dóna beneficis a molts sectors de la ciutat". El president va anar més enllà en les seues afirmacions i va denunciar que "les falles reben molt poc per al que donen. Està clar que la situació és dolenta per a tots, i que hi ha sectors com l'Educació i la Sanitat que són el primer, però la situació amb les Falles va en descens, no és d'ara". Al seu entendre l'escenari al que s'ha arribat ha vingut provocat perquè "no s'ha cregut en aquesta festa ni a nivell de cultura ni a nivell de turisme. I només cal mirar l'ocupació hotelera en la comarca per a adonar-se del poder d'atracció que tenen les Falles de Benicarló".

Per això Manchón va lamentar que a Vinaròs el carnaval haja estat donat suport des de la Diputació de Castelló "sigui el que sigui el color polític de l'ajuntament, sempre han estat

LA GENERALITAT CONSTRUIRÀ L'ESTACIÓ D'AUTOBUSOS

text i foto NAT LIA SANZ

Benicarló situarà la futura estació d'autobusos prop del nou centre de salut. Així ho ha anunciat l'alcalde del municipi, Marcelino Domingo, qui va desvetllar que serà la Generalitat Valenciana qui es faça càrrec dels costos de construcció de la nova infraestructura. Pedro López, regidor d'Urbanisme, va explicar que el cost dels treballs "podria rondar els 600.000 euros d'inversió" si es tenen en compte instal·lacions similars existents en altres poblacions. I és que Benicarló aspira a construir una central "amb 5 andanes i un espai habilitat per a dos autobusos més, a més de zones verdes i un quiosc per a la venda de bitllets i begudes". El consistori va presentar l'esborrany de la futura central de recepció d'autobusos després de consensuar-lo amb les companyies que operen en la ciutat, a les quals se'ls va sol·licitar presentaren les seues propostes i necessitats. Amb aqueix projecte van viatjar fins a València la passada setmana l'alcalde i el regidor de l'àrea per a entrevistar-se amb Vicente Dómine, director general d'infraestructures, qui els va confirmar que "ells farien una memòria valorada i acabarien el projecte" amb la intenció de "comptar amb dotació pressupostària per al pròxim any". L'alcalde de Benicarló va manifestar la seua satisfacció per aquest acord, que permetrà "descongestionar el trànsit del centre del municipi, perquè evitarà que els autobusos passen per allí". La ubicació del solar permet "el ràpid accés i eixida des de la N340 a través de l'avinguda de les Corts

ací amb aportacions econòmiques", una cosa que no ha succeït amb les Falles de Benicarló. Així, el màxim responsable de la festa fallera en la ciutat va reclamar la implicació dels màxims governants del municipi en suport de la festa i va assegurar que "les institucions més pròximes han de creure en les Falles de Benicarló perquè ixen molts sectors beneficiats" del treball que realitzen les comissions falleres "que en realitat són poques persones per a tot el que fan i la repercussió que té". A favor d'ells va trencar una llança el president dels fallers benicarlandos, recordant que "la crisi ens toca a tots i són temps molt difícils per a tots les butxaques". Malgrat això Manchón va assegurar que "tinc la sensació que la gent en el carrer no ho notarà enguany. Els artistes fallers i les comissions estan fent un gran esforç per a generar recursos" i aconseguir que la festa estiga a l'altura d'altres anys. No obstant això va reconèixer que la situació "i la forma d'esprèmer a la gent no pot sostenir-se per més temps, és impossible aguantar el ritme, perquè suposa un esforç físic i econòmic molt important". Sense anar més lluny les noves normatives de seguretat obliguen a les comissions a contractar assegurances més cares i diverses, cosa que encareix inevitablement el cost de la festa. Ara els fallers esperen la celebració de la Junta de Seguretat, que marcarà les normes per a la celebració d'uns festejos que començaran oficialment el pròxim 2 de març, quan les 13 comissions falleres del municipi participen en la multitudinària Crida.

Valencianes", el que suposarà "una aposta important per a Benicarló" que beneficiarà al municipi. I és que la futura estació d'autobusos pretén traure del centre de la ciutat les parades que tenen les diferents companyies que operen en el municipi. En l'elecció de la futura ubicació s'ha tingut en compte la rapidesa d'accés a les principals vies de comunicació, però també la proximitat al centre del municipi. Domingo va recordar a més que el CSI presta servei a diferents localitats de l'entorn benicarlando, per la qual cosa la ubicació de les parades és la més idònia per a donar servei a aquests usuaris.

REPARTINT BENEFICIS, QUE ENS SOBREN

text NAT LIA SANZ

L'augment del 10% de l'IBI decretat pel govern de Mariano Rajoy no repercutirà en la creació d'ocupació a Benicarló. Més aviat al contrari, es destinarà a tornar a reprendre "les subvencions que s'havien retallat en el primer esborrany dels comptes municipals" que s'aprovaran la setmana que ve. En total, el grup municipal del Bloc per Benicarló calcula que "es recaptaran 800.000 euros, que es podrien destinar a la creació de llocs de treball". I és que no és la primera vegada que els nacionalistes proposen la creació d'una borsa de treball que permeti contractar a desocupats de llarga durada del municipi. En aquest sentit, el portaveu Ricardo Mascarell va explicar que la moció que el Bloc presentarà per al seu debat en comissió pretén "que es mantinga el pressupost actual i es destine aqueixa quantitat a donar treball a famílies que duguen més de dos anys empadronades a Benicarló i tinguen a tots els seus membres en l'atur". Mascarell va considerar que "no és el moment de repartir, sinó d'invertir per a crear ocupació".

En aquesta línia, va criticar que la regidoria de Promoció Econòmica, de nova creació en aquesta legislatura "només haja organitzat quatre xarrades i poc més, no sabem que haja fet res més. No han treballat de cara a la gent de Benicarló, amb la quantitat de necessitats que hi ha". Els nacionalistes van criticar que l'equip de govern s'escude que la seua gestió "és per a quatre anys. Però la gent necessita solucions ja, no cal esperar aqueix temps perquè la regidoria funcione". Motiu

de crítica és també la confecció dels pressupostos municipals que previsiblement s'aprovaran el dijous 16 de febrer en un ple extraordinari i que seran, amb 21 milions d'euros, els més alts de la història del municipi. "Nosaltres demanem que s'augmentaren les ajudes per a la creació d'ocupació, amb bonificacions a les empreses per a fomentar la contractació, però no ho han fet", va assegurar Mascarell, el qual va recordar que en la província el 26% de la població està en situació d'atur.

Canvis en el sistema educatiu

text JOAN HERAS

Ja s'ha convertit en un fet recurrent, quasi com un ritual, que una de les primeres coses que fa un nou govern és plantejar canvis suposadament importants en el sistema educatiu. Com un etern retorn, després de declarar –com tothom– que el sistema educatiu és una peça clau de la nostra societat i que per garantir-ne un bon funcionament cal estabilitat i deixar que els professionals del ram facin bé la seva feina, quan la gent del PP ha arribat a controlar amb majoria rotunda el govern central ha anunciat, com sempre, canvis suposadament importants en el sistema educatiu –i, evidentment, sense comptar amb el criteri dels professionals del ram, és clar, com sempre.

No acabo d'entendre quin és el mecanisme mental –el polític és ben evident– que empeny irrefrenablement a anunciar canvis espectaculars que, sempre suposadament i molt teòricament, hauran de representar un salt qualitatiu en el nostre més que emmalaltit sistema educatiu. De vegades penso que en la poltrona de ministre d'educació hi ha una molla –potser algú els hi ha posat una xinxeta, tot seguint l'estil clàssic de gamberradeta escolar de mal gust– que els fa saltar i els empeny a l'anunci de canvis importants que, molt probablement, canviaran moltes coses sense canviar res de substancial –perquè, ben mirat, ¿hi ha algun alt responsable polític que tingui interès en analitzar i afrontar amb rigor els problemes reals del nostre sistema educatiu? Està clar que la voluntat propagandística és evident, però hi ha una voluntat real de parlar d'allò que cal millorar? Hi ha una voluntat sincera de posar damunt la taula les peces que grinyolen de tot allò que configura el sistema educatiu? Sembla clar que, de nou, una mica com sempre, els nostres manaires només pretenen fer veure que això de l'educació els preocupa molt i ens volen explicar la seva recepta màgica, la seva il·luminació que suposadament ens canviarà el futur i el pintarà de color de rosa (o potser millor de color de "rojha y gualda").

El fet encara és més preocupant perquè la primera gran proposta, la de canviar el quart curs de l'ESO per un primer curs de Batxillerat o de Cicle Formatiu, no sembla, d'entrada, una idea esbojarrada o delirant. Avui, després d'un seguit de tergiversacions i de males aplicacions del que havia de ser l'ESO, està clar que hi ha coses que cal canviar. Però de veritat tenim alguna garantia que el canvi –amb tot el terrabastall funcional que comporta, que no és poca cosa– serà útil? Aquest canvi anirà acompanyat de criteris adients, de recursos de tot tipus, d'ofertes de qualitat d'alternatives, d'una autèntica dignificació i valoració de la formació professional? No ens veurem abocats a emprar moltes energies en fer uns canvis

Fronteres

seriosos a nivell formal que a la pràctica no seran eficaços i, passats uns quants anys, quan arribi l'altre partit de nou al govern, ho tornarà a canviar perquè la cosa no haurà funcionat?

El segon canvi, el de l'assignatura d'educació per la ciutadania, el veig més clar. És evident que hi ha un clamor popular en defensa de la nova assignatura –educació cívica i constitucional– que, ara sí, ara de veritat, ajudarà a formar espanyols de debò. Segons l'inventor d'aquesta meravellosa matèria, alguna ment ben il·luminada del govern del ja desaparegut políticament senyor Zapatero, havia de ser una eina útil per formar bons ciutadans. Ara seran bons i ben espanyols, què caram. Jo, com a professor que tinc el gran honor d'impartir sovint la matèria en qüestió, espero amb interès que m'arribin els materials que des del Ministeri elaborin per facilitar-nos la feina i, què caram, per marcar-nos el bon camí que cal seguir. Per treballar la unitat 1, que pot portar com a títol "Una, grande y libre" se'ns farà arribar una versió en karaoke de l'himne d'Espanya perquè tots els nois i noies el puguin cantar. A la segona unitat es parlarà de ciutadans exemplars com a model d'espanyol que cal seguir. El material didàctic el configurarà un seguit de documentals il·lustratius: el Rei d'Espanya explicant com va ser coronat successor del franquisme pel propi dictador i valorant la seva gran responsabilitat i la seva abnegada dedicació al país; un segon sobre el gendre del Rei com a exemple d'honestedat i d'esforç; el tercer, els senyors Camps i Matas explicant la manera exemplarment democràtica de governar; el quart, el senyor Fabra ens ensenyarà com es pot fer construir un aeroport perquè els propis nets en gaudeixin com a happy park particular. I les altres unitats... Ja ens ho trobarem.

Però, si he de dir la veritat, en el fons estic molt tranquil perquè sé que sí, que ara sí que la cosa va de veritat i que per fi els nostres governants faran mans i mànigues perquè el nostre sistema educatiu sigui de qualitat. Benvinguts, doncs, canvis. No sigui que ara algú em titlli d'immobilista.

Surf a Benicarló

text i foto VICENT FERRER

Surfistes benicarlandos han aprofitat el fort vent d'aquests últims dies, que està produint ones que superen

els dos metres, per a practicar el seu esport favorit: el surf. Això si, utilitzant un vestit de neoprè atès que la temperatura de l'aigua està molt freda en aquesta època de l'any. Les millors ones estaven en la zona d'Aiguaoliva.

Recital del

TIO FREDO

divendres 17 de febrer a les 19:30 a la Penya Setrill
(c. Abad Pere Boqués) · Benicarló

ORGANITZA Associació Cultural Alambor

COL·LABOREN Penya Setrill onadaedicions.com

SENSE APARCAMENT SOTERRAT I SENSE PARC INFANTIL

text NAT LIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló espera que les obres d'urbanització de la plaça d'Extremadura acaben prompte. Els treballs d'organització són necessaris per a l'obertura de l'aparcament subterrani que es va acabar de construir el passat estiu i que encara està tancat, malgrat la necessitat que té el municipi de places d'aparcament. "Ja han començat a marcar i dissenyar tot el que anirà en la plaça", va explicar l'alcalde del municipi, Marcelino Domingo. La futura zona serà per als vianants i a ella tindrà eixida La Consolació. Les obres de construcció de l'aparcament subterrani van ser sufragades a càrrec del Pla Confiança. Ocupa una superfície de més de 3.000 metres quadrats, i s'han construït 120 places d'aparcament que ajudaran a descongestionar el trànsit del centre de la ciutat, gràcies a una inversió que va superar els 1,4 milions d'euros. La paralització dels treballs és evident des que el passat estiu visitara les obres la consellera Isabel Bonig. "És una llàstima que estiga tancat. Ara estem estudiant la possibilitat que quan s'obri, estiga un mes funcionant gratis, abans de traure la concessió" amb l'objectiu que els usuaris ho coneguen, va explicar Domingo.

I altra de les obres que van molt poc a poc per causes alienes a l'ajuntament de Benicarló és la de la reurbanització de la plaça d'Isabel de Villena, on se situarà un parc infantil. Precisament la tardança en l'arribada dels gronxadors que allí s'instal·laran és la causa del retard en les obres, que van

començar el passat mes de novembre i estaven projectades per a un mes. L'edil d'Urbanisme, no obstant això, va recordar que "no s'ha deixat de treballar en ella". Les obres les va assumir la Brigada municipal d'Obres, una vegada que l'Escola Taller que recentment va finalitzar, realitzara una sèrie d'obres d'acondicionament de l'entorn. López va recordar que "s'ha treballat en el desviament de les aigües perquè no entre en els edificis confrontants, preparant els imbornals. A més es millorarà la il·luminació de la plaça, amb nous fanals". Ara, s'estan plantant les espècies arbòries que contribuiran a donar ombra a la plaça, mentre s'espera que arriben "en breu" els gronxadors que alegraran als més menuts del barri.

PERILL PER A LES PERSONES PEL CANVI DEL DIMECRES

text NAT LIA SANZ

El grup municipal socialista de Benicarló ha advertit del perill que suposarà el trasllat del mercat ambulant a la plaça de la Constitució. L'edil José Sánchez va alertar que "al voltant de la plaça hi ha molt de trànsit", a més de dos col·legis que "a les hores d'entrada i eixida dels centres escolars, quan es concentren mil cinc-cents xiquets i xiquetes, pot suposar un caos circulatori". Els socialistes van fer arribar a la regidora de Comerç, María Ortiz, una proposta perquè instal·lara el mercat ambulant als voltants de l'auditori municipal, fins a la Plaça Mestres del Tremp i carrers dels voltants. L'entorn és per als vianants i està connectat amb el mercat central. Ortiz, segons Sánchez, va rebutjar la proposta "ja que segons ella col·locar el mercat en la Plaça de la Constitució

afavorirà als comerços del centre urbà". El socialista contraatacà sol·licitant l'informe de la Policia Local, que segons l'edil autoritza el trasllat. "Però no ha aparegut en cap de les comissions informatives". Sánchez a més va criticar que "la decisió del canvi d'ubicació va provocar una manifestació davant la Casa Consistorial", el que fa que l'alcalde intervinga en la polèmica i es reunisca amb els comerciants. El resultat de la trobada va ser l'acceptació de retardar el canvi fins que s'aprove la nova normativa

autonòmica. "Però tres dies més tard la regidora de Comerç els remet als comerciants un escrit on se'ls indica que el trasllat serà com més prompte possible i que s'amplia el mercadet fins a l'Avinguda de Joan Carles I", va lamentar Sánchez. I és precisament aquest últim anunci un dels punts que més preocupa als socialistes, que consideren que "pot resultar molt més perillós i caòtic" atès que els compradors haurien de creuar una dels carrers amb major trànsit rodat i moviment de vianants del municipi.

TRASLLAT SÍ, TRASLLAT NO...

text NAT LIA SANZ

L'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, segueix estenent la mà als venedors del mercat ambulant i sosté que els tindrà en compte per a qualsevol negociació de futur. El primer edil va eixir així al pas de la sorpresa dels venedors, que van rebre una carta en la qual suposadament es contradia el que havien acordat amb ell en una recent reunió. "La carta és un compromís personal que tenia la regidora amb una sèrie de venedors que no són de la plataforma i que volien els temes que es van tractar per escrit", va dir Domingo. En qualsevol cas suposa, va assegurar, que es reitera el compromís d'esperar "que s'aprove la normativa autonòmica" per a aquest tipus de venda no sedentària, abans "de modificar l'ordenança municipal per a traslladar el mercadet". En aquest sentit l'alcalde va recordar que "l'ajuntament té una proposta de canvi d'ubicació, però en aqueix canvi tindran cabuda i opinió per a buscar la millor solució per a tots".

Domingo va recordar que "l'ajuntament ha de vetllar pels interessos del municipi i en aquests moments creiem que és bo per al comerç del centre del municipi el trasllat a la plaça de la Constitució".

ve de la p gina anterior

s'ha quedat en una d'eixes anècdotes polítiques a què ens tenen tan acostumats aquesta fauna

dos per tres estiga espatllat el sistema? ¿O és que ens tenen tan acostumats a posar paciència amb els serveis públics, que ja pensem que per fatalitat han de funcionar malament? Potser hem arribat en aquest punt i simplement ens alcem de muscles i tornem a casa havent deixat la bossa de fem enmig del carrer... El pas següent serà pagar per poder dipositar la bossa en un contenidor que funcione perquè hauran privatitzat el servei en pro de l'eficiència.

Pedres

Normalment no solem comentar quasi res del que surt a dins d'aquest setmanari, sobretot perquè per això ja està la secció de la senyora Garcia, amb el lector, fent les observacions oportunes i les inoportunes també, però és que aquesta vegada no ens hem pogut estar de fer-ho en veure el titular "Pedres al parc de bombers de Benicarló". Els tafaners no sabíem ben bé si és que als bombers els havia acaçat a pedrades algun desaprensiu, se'ls havia enfonsat la paradeta (per l'aluminosi que té el local), o que estaven jugant com els xiquets d'abans... a pedrades. Al final, rellegint la notícia descobrim que tot havia estat una confusió nostra i era que havien vingut els polítics a picar una pedra (bé a ficar-la, la primera). I ha estat una sort, perquè ja teníem l'esglai al cos i tot

que necessita fer-se notar en qualsevol moment.

La sala perduda

A la sala sembla que se li ha acabat el futbol. Segon es conta per radio macuto, de fonts ben informades, el nostre *ayuntamiento* no ha afluixat ni un euro al pressupost d'enguany per el futbol sala gran. Té més que por que se li emporten els quartos que hi pose tenint en compte que comenten que ho tenen tot embargat. Ai collons, a vore si damunt ens fotran el pavelló? I és que els pous... ja ho diuen, són forats sense fons. La llàstima són els jugadors i l'afició decebuda. Però quan s'estira més el braç que la màniga...

Mutacions que van amb el càrrec

No heu notat, quan sentiu parlar en públic l'alcalde, que sembla de Burjassot? Fa sonar tant les erres finals dels infinitius qua pareix que estiga tremolant de fred! Els tafaners amb més memòria per aquestes coses no es cansen de dir que a Mundo li va passar el mateix, però amb la justificació que ell feia hores a València i allí havia fet estudis a Tarragona... A què respon aquest conducta

lingüística? És l'esperable d'un responsable públic orgullós dels seus orígens i de la seua identitat? És el resultat d'una combinació letal d'ignorància i indiferència? Un cas per a l'estudi o el Fraga bnicarlanado?

Con alcachofa

Els que no vos vau poder estirar i anar a la *cena-gala* carxofera d'El Cortijo vos vau perdre també la poesia que destil·lava el menú. Ja sabeu, aquelles primorositats dels xefs de primera: la "*Crema de alcachofas con sus picatostes*", és clar, no els del veí, o els "*Corazones de rape*", pobres animalets! Es veu que la denominació d'origen calia destacar-la del tot el que es posava per escrit. Només això explica que darrere del nom de Gemma Roig es remarque *soprano benicarlanda*, per si algú temia que, no portant carxofera, la soprano no fóra estrictament indígena, i l'estrena de la "Nana de la alcachofa", un poema de M. Pilar O'Connor (poeta benicarlanda?) emulant Miguel Hernández acompanyada al piano per José María Rico (pianista benicarlando?).

CENA-GALA CARCHOFA D'OR 2012

MENÚ

CREMA DE ALCACHOFAS CON SUS PICATOSTES

ALCACHOFA RELLENA DE GAMBAS Y BACALAO

SORBETE DE MANDARINA CON TOQUE DE DULCE DE ALCACHOFA

CORAZONES DE RAPE CON ALCACHOFAS AL ESTILO RESTAURANTE EL CORTIJO

HELADO NATURAL DE ALCACHOFA CON PUDIN DE ALCACHOFA Y TEJA DE ALMENDRA
CREMA INGLESA CON CANELA

PASTISSETS DE CONFITURA DE ALCACHOFA

CAFÉ- LICORES

BODEGA
EL CORTIJO

ACTUACION DE GEMMA ROIG (SOPRANO BENICARLANDA)
ESTRENO DE: "NANA DE LA ALCACHOFA"...POEMA DE M. PILAR O'CONNOR
PIANO: JOSE MARIA RICO SORLI

BENICARLO 27 DE ENERO 2012

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Comunicat d'interès social

Pel seu interès de servei públic inserim íntegrament la nota difosa per la regidoria de Serveis Socials de part de la Diputació de Castelló:

La concejalía de Servicios Sociales informa que la Diputación Provincial de Castellón, concretamente del área de Juventud, facilita a los jóvenes menores de 25 años de la provincia una oferta que consiste en la puesta en venta de localidades para nueve festejos taurinos que tendrán lugar en la plaza de de Castellón con motivo de las Fiestas de la Magdalena. Esta promoción se denomina GRADA JOVEN, el importe del abono asciende a 175 € y las reservas se pueden realizar del 1 al 21 de Febrero, llamando al 964 24 79 44 o bien por e-mail: taurocastello@hotmail.com.

I tot i que un o altre de mitjana edat deu estar ja pensant de passar pel quiròfan per aprofitar l'oferta, uns altres ens preguntem quin interès tenen els Serveis Socials que els menors de 25 anys, capverds com sabem, assistisquen a nou, nou! *festejos taurinos* subvencionats. També hi ha qui es demana quan

text LA COLLA DE TAFANERS

subvencionaran l'assistència al futbol de regional, als partits de pagament retransmesos al bar de baix de casa o a les partides de botifarra de l'Hogar del Pescador. Què no?

Fontbruta

Això de les aigües sembla que dóna per a molt. Alguns tenen la font vella, altres la font calda i nosaltres sembla que la font... bruta. I només cal mirar la foto, per adonar-se que no és un eufemisme. Fa un temps la vam retratar, també, en un del seus moments baixos i ara no podem més que tornar a traure-la per similars circumstàncies: aigua bruta i plena de deixalles. El que sorprén és que estant on està, davant la seu del PP benicarlando, encara ningú haja fet res per endreçar-la... tan

mirats com som aquesta gent amb les aparences. O esperem la col·laboració "publicoprivada", com els agrada dir: que paguem els impostos i després que cadascú s'agrane la vorera?

Pilona de saldo

Açò de la pilona assassina, justiciera, o com li vulguen dir, sembla ja un serial d'eixos sud-americans però en versió per a babaus. I és que després de l'historial d'agressions a vehicles que ha protagonitzat aquest element urbanístic (punt de mala hòstia?), al regidor Marzal, responsable d'aquests afers, no sé li ha ocorregut una altra cosa, per dir que en fa alguna per solucionar-ho, que... fer pintar davant i darrere la pilona, amb groc ben lluent i gros, un STOP. Què no li ha semblat ben clar que fins i tot la Guàrdia Civil té clar que el trasto eixe no funciona bé? Amb la pintada vol deixar ben clar que ell té la solució, per això pinta, i que els agents de la Guàrdia Civil de l'altre dia, als que la pilona els va atacar amb traïdoria pel darrere, no van fer l'stop. Vol dir que els de la benemèrita són també uns infractors de les normes? Vol dir que els més de vint-i-cinc vehicles, inclosos els dos del *cuerpo*, que han rebut l'envestida salvatge d'aquest fal·lus, no tenien altra cosa a fer que esperar el seu atac furibund per després deixar-se anar qual una nit boja? Sigmund Freud és possible que tingués alguna cosa a dir, no?

Més saldo

I si de saldo deu ser la pilona de dalt, què podríem dir dels contenidors soterrats que tenim a la plaça del Mercat? Doncs, sí. Ja s'han destorbat un altre camí i ja portem uns quants dies amb els contenidors de sempre ben plantats davant, barrant el pas perquè ningú no puga ficar res dins de les boques inútils dels nous. I ja en van de vegades! Com és possible que cada

(DES) GOVERN

El del flamant gabinet del PP. Pensava el pontevedrès que, com Zapatero ho havia fet tan malament –li ho havien fet fer des de Brussel·les-, no li calia esmerçar-s'hi massa a l'hora de nomenar els "nous" ministres. I així reciclant Cañete, Montoro, Fernández Díaz i Pastor, afegint un "entès" (!?) en economia –procedent d'empreses fallides- de Guindos, un fabricant d'armes en defensa –Morenés-, un àton per a exteriors –no es posa l'accent a Margalló, per

dissimular... i alguna cara d'estampa, com Mato, ja estava bé. Amb un tal equip de ministres grisos, encara sobresortiria més la vàlua de Don Mariano.

Se n'han passat, però, i al mes de ser nomenats, s'ha obert una cursa per veure qui del ministres –inclosa la portantveu- la diu i la fa més grossa i superlativa. Així, un darrere de l'altre, s'han significat i mostrat *urbi et orbe*, la seua incompetència.

Canvi, sí, però a pitjor i molt.

Marc Antoni Adell

CAMPS, PRESIDENT!

Ja estan tardant els del PP en restituir, a Camps, en el càrrec de president de la Generalitat Valenciana, després del calvari que li han fet passar –pobret!- policies, fiscals, jutges, magistrats... –tots amb carnet del PSOE, clar- i que s'ha salvat in extremis, gràcies a la lucidesa d'un jurat "popular", que l'ha trobat (!) "no culpable". No culpable d'haver mentit descaradament, quan afirmava no conèixer a qui resultà ser l' "amiguito del alma". No culpable d'assegurar haver pagat en metàl·lic -i no aportar cap

justificant- els vestits i *attrezzo*s de què presumia. I, d'haver-los rebut de la trama *Gürtel*, no culpable perquè no era per la seua condició de president, sinó per la seua "cara bonita". I, clar, no culpable d'haver adjudicat a dit, el govern que presidia, substanciosos contractes als de la trama corrupta. Un santet vaja –o com li deia el bigotes, "el curita". I clar, amb un tal historial, com l'havien de declarar culpable?

Així que Camps president i Fabra2 a Castelló a fer d'alcalde.

Marc Antoni Adell

Lacalle: 4 febrer, cafè de l'arq.

text i foto REDACCI

Cap de setmana musical al cafè de l'arq amb el concert de Lacalle, formació de la benicarlanda Laura que acompanyada per la seva banda va presentar el primer CD amb temes propis en la línia del pop espanyol. La banda entregada al calor de la nit triomfà al cafè de l'arq i tingueren que fer un bis amb versions de Motel i los Piratas. Per al proper divendres 10 febrer, unplugged de Graham Foster, que complirà la seva promesa retornant a Benicarló per degustar la carxofa.

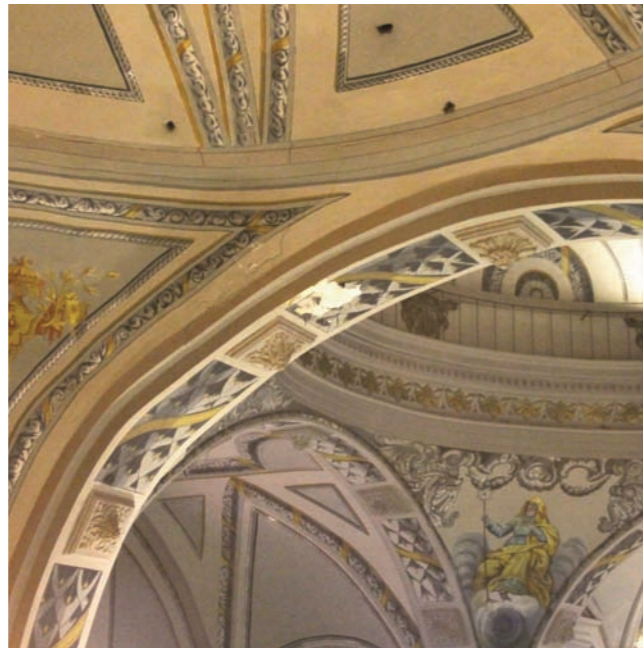

EDITORIAL

820

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

La llum

Davant la lectura del tema de la setmana es té la sensació que el manteniment del temple de Sant Bertomeu no ha estat tot allò adequat que hagués estat desitjable.

Ho diem sense burcar responsabilitats, doncs no és moment de discutir quines circumstàncies, que sens dubte les hi ha hagut, han pogut afectar més al deteriorament de l'edifici durant aquest segle passat tan convuls. Tot i així, una d'elles, és òbvi, ha estat la política patrimonial de les últimes dècades, això claudria canviar-se. S'han rehabilitat edificis mentre uns altres es destruïen per complet i s'han inventat espais nous quasi del no-res mentre es perdien en mans del capital privat altres més emblemàtics. El gran error ha estat una cultura de cara a la galeria, una cultura d'inauguracions i façanes que no pressuposta l'aprofitament i el manteniment dels recursos. Per això

és de principal importància que a un edifici com el temple de Sant Bertomeu se li dedique el màxim de les cures. És un bé d'incalculable valor històric, turístic i també emocional. Que les reparacions necessàries es realitzen a causa d'una iniciativa com "La llum de les imatges" no deixa de ser una bona notícia, però haguera estat preferible que, al preguntar els organitzadors d'aquesta mostra quin era l'estat de Sant Bertomeu, poguérem haver contestat que aquestes reparacions no eren necessàries.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: per els restauradors de la nostra ciutat. Certament cada any superen les expectatives de tots nosaltres amb els seus exquisits plats durant aquetes jornades de la carxofa de Benicarló. Només podem donar-los l'enhorabona. L'any que ve continuarem tastant aquestes *delicatessen*.

Panissola: per el president del futbol sala benicarlando. Només podem que solidaritzar-nos amb les paraules del periodista Vicent Ferrer quan diu que no és la forma correcta de procedir anar-se'n a un mitja de comunicació de fora a contar els greus problemes que té el club... passant dels mitjans d'ací. I encara més quan aquest mitjà passa del partits que es disputen al pavelló. Així no, president (sic).

laveubenicarlo@terra.es

FITXA DE SUBSCRIPCI A LA VEU DE BENICARL (2012)

Nom _____ Cognoms _____
Domicili _____
Població _____ CP _____ Telèfon _____
Correu electrònic _____

Se subscriu a La Veu de Benicarló, per l'import de 85 euros (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 26,60 euros anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència Bancària

(1) Domiciliació: Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 85,00 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12580 Benicarló)

Signatura; _____ Benicarló, a dia ____ de _____ de 2012

Domiciliació Bancària

BANC / CAIXA _____
ADREÇA _____
NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE _____
CODI DE COMPTE _____

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la subscripció a La Veu de Benicarló

(2) Transferència bancària de 85,00 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló.

C/C 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

